

нощі, пов'язані з розрахунками, проте це не полегшує розуміння того, як правильно вести такі розрахунки.

Отже, на сьогоднішній день щодо ефективності використання технічного аналізу цінних паперів не виникає сумнівів. Незважаючи на негативні сторони використання його запроваджено на багатьох світових фінансових біржах, і він з успіхом використовується у практиці зарубіжних банків.

Література

1. Башкіров О.В. Специфіка управління ризиками портфеля цінних паперів / О.В. Башкіров // Культура народів Причорномор'я. — 2007. — № 9. — С. 10–14.
2. Технічний аналіз [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.deltabank-online.com.ua/>.
3. Індикатори технічного аналізу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://evotrade.ru/video/indicators/>.
4. Смалюк Г.Ф. Оцінка ризиків при формуванні портфеля цінних паперів з різними термінами доходності [Текст]: монографія / Г.Ф. Смалюк / Тернопільська академія народного господарства. — Т. : Економічна думка, 2002. — 82с.
5. Чмутова І. М. Комплексний підхід до аналізу операцій банку з цінними паперами : монографія [Електронний ресурс] / І. М. Чмутова, О. В. Пересунько. — Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2009_28_3/statti/2_27.htm.

Гаврилюк С.М., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 « Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Кузьмінська О.Е., к.е.н.,
професор кафедри обліку в кредитних
і бюджетних установах та економічного аналізу

АНАЛІТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ БАЛАНСУ БАНКУ

Успішна робота будь-якого банку залежить від стабільності його фінансового стану. Фінансовий стан банку відображає систему показників, які характеризують наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів. Контролювати поточний фінансовий стан можливо за допомогою балансу (звіту про фінансовий стан).

Баланс банку загалом характеризує в грошовому вираженні стан ресурсів банків, джерела їх формування і направлення вико-

ристання, а також фінансові результати банків на початок і кінець звітного періоду [1 с. 213].

Діяльність банку завжди спрямована на досягнення конкретних цілей. Оцінювання діяльності кожного банку починається з визначення того, чи досяг він тих цілей, що поставили перед ним його менеджери й акціонери.

Економічний аналіз балансу банку є одним із інструментів, який сприяє підвищенню ефективності управління банком.

Баланс банку є джерелом інформації для зовнішніх і внутрішніх користувачів. Його аналіз та оцінка для кожного роду споживачів потребує різних підходів. Так, наприклад, для клієнтів банку кориснішою є оцінка банку з боку його надійності, в процесі визначення якої досліджується певна кількість якісних показників, що покликані висвітлити, насамперед професійність менеджменту комерційного банку. Оцінка ж кількісних, об'ємних показників має на меті визначити масштаби розвитку діяльності банківської установи. Тому для забезпечення реальної картини кінцевого результату діяльності банку необхідно використовувати оптимальну систему показників.

Залежно від стадій проведення банківського аналізу банку виділяють попередній, оперативний, підсумковий і перспективний — виходячи з мети і характеру досліджень. Попередній — застосовується при оцінці стану рахунків для виявлення можливості здійснення банком будь-яких операцій. Оперативний — здійснюється в ході поточної роботи для оцінки дотримання економічних нормативів і прийняття невідкладних заходів. Підсумковий (наступний) — здійснюється при визначенні ефективності діяльності комерційного банку за повний період і виявленні резервів підвищення дохідності активів. Перспективний — застосовується для прогнозування очікуваних результатів [2, с. 114].

Для виконання етапів економічного аналізу балансу застосовують різного роду методи, які дають змогу оцінити кількісні та якісні характеристики балансу. При аналізі балансу застосовують методи групування, порівняння і метод коефіцієнтів. Метод порівняння допомагає виявити причини змін і відхилень фактичних показників від нормативних і планових, резерви зниження операційних витрат і збільшення прибутку. Метод групування дає змогу систематизувати дані балансу за різними напрямками для подальшого використання при розрахунку різного виду аналітичних та оціночних показників, для використання в інших формах фінансової та управлінської звітності. Метод коефіцієнтів застосо-

вують для розрахунку кількісних зв'язків між різними статтями, групами, розділами балансу.

Залежно від об'єктів аналізу балансу банку визначають функціональний, структурний, операційно-вартісний аналіз. Функціональний — дає можливість виявити спеціалізацію діяльності комерційного банку, оцінити ефективність і доцільність функцій, що їх виконує банк. Структурний аналіз — розкриває склад і структуру депозитів, кредитів, вкладників і позичальників, а також структуру витрат, доходів і прибутку. Операційно-вартісний аналіз — поглиблює дослідження доходності банку і дає уявлення про вартість і рентабельність (збитковість) конкретних операцій, дає змогу оцінити вплив кожного виду операцій на формування банківського прибутку і знайти необхідне рішення для його максимізації.

Загалом результати аналізу балансу банку дозволяють задовольнити потреби широкого кола користувачів. Так, споживачів банківських послуг, отримана інформація в результаті аналізу може застерегти від проблемних банків. Самі банки потребують об'єктивної та надійної системи оцінки поточного (і, можливо, перспективного) стану, оскільки ефективність управління банком визначає можливість здійснювати свою діяльність уміло та в повній відповідності з потребами й економічними цілями держави, чого не можливо досягнути, не маючи оперативної інформації.

Отже, за допомогою аналізу можна виявити тенденції діяльності, звернути увагу на слабкі місця і посилити розвиток ефективних напрямів роботи. Тож оцінка фінансового стану є потрібною як для керівництва банку, щоб знати результати своєї роботи, так і для клієнта чи партнера, щоб знати свого контрагента.

Література

1. *А. М. Герасимович. Аналіз банківської діяльності Підручник / А. М. Герасимович, М. Д. Алексеєнко, І. М. Парасій-Вергуненко. — К.: КНЕУ, 2004. — 599 с.*
2. *Кіндрацька Л.М. Система бухгалтерського обліку в комерційних банках: методологія та практика. — К.: КНЕУ, 2003. — 457 с.*
3. *Івасів. Б. С. Операції комерційних банків — К.: НМК ВО, 1992. — 114 с.*
4. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 р. №3125–ХІІ.